

És la democràcia, estúpid

Si ja costa de comprendre els pactes postelectorals per formar un govern, però s'han d'acceptar pel joc polític, no s'entén que un partit, votat lliurement, i amb representació parlamentària, els seus arguments al Parlament quedin vetats. Són els casos de Vox al català, i dels partits independentistes, votats lliurement i aconseguint la majoria pel govern a Catalunya, que, ara, la portaveu del govern central adverteix que, en la pròxima reunió bilateral Estat-Generalitat ni se'ls acudeixi plantejar temes sobiranistes inclosos en els seus programes electorals.

Que ve a ser això? Com s'ho han de "menjar" els que han votat aquests partits? Si hi ha algun problema en el moment de convocar unes eleccions, o alguna anomalia que després pugui comportar incidències i conseqüències imprevistes i no desitjades, és llavors quan s'han d'elevat les queixes o denúncies on correspongui i polir el que no estigui prou llis i lluent. D'aquesta manera, tot partit polític, i tot programa electoral que es presenti, ha de poder ser votat, amb tota llibertat sabent que el vot val per alguna cosa i que després, a conveniència, no serà "invalidat" per no sé quina llei o per no sé quina ètica.

Si hi ha algun partit tan indesitjable que no mereix estar en un arc parlamentari s'ha de condemnar i prohibir en el moment de sortir a la llum, de manera que els que després el voten (que no es difuminaran) quedin sense representació política. Que romanguin com un grupuscle urbà o ciutadà, en tot cas, a vigilar els seus actes i discursos, però sense veu ni vot legal per a poder condicionar el desenvolupament de la política, ni lloc des d'on implantar els seus arguments. En cas contrari, tot partit que ha aconseguit representació parlamentària hauria de tenir tot el dret d'expressar-se i intervenir d'acord amb la seva ideologia i, no cal dir-ho, seguint les seves estratègies per arribar al seu objectiu.

Als que no entenem aquest galimaties, senzillament ens poden dir que tot plegat és la democràcia que, ben feta i ben practicada, ens ha de fer sentir més segurs, més ben tractats. I amb la qual, ens fan creure, votem cada quatre anys, però que, malauradament, cada dos per tres surten detalls que ens hi fan desconfiar i, fins i tot, renegar d'ella.

L'escriptor Antonio Machado ja va denunciar el profund cinisme espanyol: "Destruir el que no s'entén, arremetre contra el pensament, agrupar-se pels interessos més mesquins, el que condueix a congregar entorn del poder el que representa una de les formes orgàniques, que són els partits polítics".